

Τὰ λεγόμενα συμπεράσματα τοῦ Δημοσίου Συνηγόρου, ριμμένα εἰς ἓν κομματάκι χαρτί, εἶναι καὶ πάρα σύντομα καὶ πάντῃ ἀναιτιολόγητα· κατὰ πρώτην πρόσοψιν κινδυνεύει τις νὰ νομίσῃ τὴν ἀπόφασιν τῶν δικαστῶν ἔργον Δημοσίου Συνηγόρου καὶ τὰ συμπεράσματα τούτου δικαστικὴν ἀπόφασιν.

Ἀλλέως, ἂν πρέπη νὰ ἐμπιστευθῶμεν εἰς ταύτην τὴν διαδικασίαν, ἡ τῶν δικαστῶν ἀπόφασις εἶναι δικαία καὶ ὀρθή κατὰ τὰ ἄλλα, χωλαίνει δὲ μόνον καθ' ὅτι οἱ μὲν στρατιῶται, οἵτινες οὔτε ἀπεφάσισαν οὔτε ν' ἀποφασίσουν ἠδύναντο τὴν δήμευσιν τοῦ φορτίου, ἀντὶ νὰ καταδικασθοῦν εἰς τὸ ν' ἀποζημιώσουν τὸν πλοίαρχον Ρούσσην, εἶναι δίκαιον νὰ παραπεμφθοῦν ἀπὸ τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον ἐνώπιον Πολεμικοῦ Συμβουλίου διὰ νὰ κριθοῦν ὡς βιασταὶ τῆς μερικῆς τῶν πολιτῶν ἐλευθερίας· οἱ δὲ δημογέροντες τῆς Σαλαμῖνος νὰ κατακριθοῦν εἰς τὸ ν' ἀποζημιώσουν μόνον τὸν Ρούσσην καὶ ἔπειτα νὰ παραδοθοῦν εἰς Πολιτικὸν Δικαστήριον ὡς ἀρπάσαντες δικαστικὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν καμμία ἐξουσία δὲν τοὺς ἔδωσε καὶ ὡς τιμωρήσαντες ἀθαιρέτως ἄκριτον ἄνθρωπον.

Ταῦτα κρίνομεν σύμφωνα μὲ τὸ ἀκριβὲς δίκαιον· ἀλλ' εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι αἱ περὶ λειῶν ἀποφάσεις, ἐπεριδόμεναι μᾶλλον εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ πολέμου καὶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν, δὲν ὑπόκεινται εἰς ὅλην τὴν αὐστηρότητα ἢ τὴν λεπτολογίαν τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης· διὰ τοῦτο τὰ Θαλάσσια Δικαστήρια λογίζονται δικαίως ὅτι δὲν κάμνουν κυρίως μέρος τοῦ δικαστικοῦ τάγματος, ἀλλ' ἀνάγονται μᾶλλον εἰς τὸ διοικητικὸν καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίζει κατὰ τὴν ἐπιείκειαν καὶ κατὰ τὰ εἰρημένα συμφέροντα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 21ῃ Φεβρουαρίου 1828

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδονάρδος Μάσσων

Γρηγόριος Σοῦτζος

Χ. Κλονάρης

Ὁ Γραμματεὺς

Γ. Μ. Καραμᾶνος

4β*

Ἀριθ. 26

Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ, προσκεκλημένη ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀριθ. 206 διεύθυνσιν τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν ὑπ' ἀριθ. 188 ἀπόφασιν τοῦ ἤδη παύσαντος Θαλασσίου Δικαστηρίου εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἑλληνικοῦ τρεχαντηρίου κυβερνωμένου ἀπὸ τὸν Γκίκα Μιλήσην, Κρανιδιώτην, τὸ ὁποῖον, διευθυνόμενον ἀπὸ τὸ τεῖχος τῶν Μεγάρων πρὸς τὸ μοναστήριον Σαλαμῖνος (Φανερωμένης) μὲ φορτίον σίτου καὶ χίλια πεντακόσια περίπου γρόσια, κατεσχέθη περὶ τὰ μέσα τοῦ Νοεμβρίου τοῦ παρελθόντος 1827 ἔτους ἀπὸ τὴν τράταν κυβερνωμένην ἀπὸ τὸν Μιχαὴλ Δέδε Οἰκονόμου καὶ Ἀναγνώστην Ρεβοῦσκον, ἀφ' οὗ ἀνέγνωσε τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ ὅσα ἔγγραφα ἀνάγονται ἢ συνέχονται μὲ αὐτήν, ἀναφέρει τὰ ἀκόλουθα:

Τόσον εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως, ὅσον καὶ εἰς τὴν λοιπὴν κρισιολογίαν οἱ κανόνες τῆς διαδικασίας δὲν φαίνονται φυλαγμένοι μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἀκρίβειαν καὶ οἱ τύποι τῆς εἶναι παρημελημένοι.

1ον) Εἰς τὰς ἐξομολογήσεις τῶν μερῶν καὶ τῶν μαρτύρων δὲν ἀναφέρονται αἱ ἐρωτήσεις τοῦ ὀνόματος, τοῦ παρονόματος, τῆς ἡλικίας, τῆς συγγενείας κ.λπ., ἐνῶ μία ἐξ αὐτῶν τῶν ἐλλείψεων δύναται νὰ ἀκυρώσῃ τὴν ἀπόφασιν.

2ον) Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔγινεν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν φαινομένων ἐναγόντων Μιχαὴλ Δέδε Οἰκονόμου καὶ Ἀναγνώστη Ρουβίσκου, οἱ ὅποιοι διακηρύττονται ὡς φυγόδικοι, ἐπομένως τὸ Δικαστήριον ἔχρεώσται νὰ βάλλῃ ὅλην τὴν προσοχὴν του εἰς τὰς ἐξομολογήσεις τῶν παρόντων συνενεχομένων ἢ μαρτύρων καὶ μ' ὅλα ταῦτα λείπει ἡ ἔνορκος ἐξομολόγησις τοῦ Διονυσίου Μπεραρῆ, ὅστις διὰ τῆς

* ΓΑΚ. Θαλ. Δικ: φ. 11.

ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου ἀναφορᾶς του παρρησιάζεται εἰς τὸ Δικαστήριον ὡς πλοίαρχος τράτας, διωρι-
σμένος με ἐγγραφον διαταγὴν τῆς ἐν Σαλαμῖνι Ἀστυνομίας εἰς τὸν ἀποκλεισμόν τοῦ πορθμοῦ τῆς
νήσου ταύτης καὶ ὡς συμμεθέξας εἰς τὴν κατάσχεσιν τοῦ τρεχαντηρίου περὶ οὗ ὁ λόγος.

3ον) Τὰ συμπεράσματα τοῦ Δημοσίου Συνηγόρου εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν εἶναι ἀσύνδετα
καὶ ἀποδεικνύουν τὴν ἐλαφρότητα μετὰ τὴν ὁποίαν ἡ ὑπόθεσις ἐξητάσθη παρ' αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν βάσιν τῆς ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου εἶναι δικαία καὶ ὀρθή. γνωμοδοτοῦμεν ὅμως
καὶ ἐξετασθῇ ἂν τῶντι ἡ Ἀστυνομία τῆς Σαλαμῖνος ἐδιώρισε μετὰ διαταγὴν τῆς τὴν τράταν κυβερ-
νωμένην παρὰ τοῦ Διονυσίου Μπεραῆ νὰ ἀποκλείσῃ τὸν πορθμὸν τῆς εἰρημένης νήσου κατὰ τὴν
ἀναφορὰν τοῦ ἰδίου καί, ἐὰν οὕτως ἔχῃ, νὰ κατακριθῇ ἡ Ἀστυνομία αὕτη πρὸς ὅποιον ἀνήκει ὡς
οἰκαιοποιηθεῖσα δικαιώματα ὅλως διόλου ξένα εἰς αὐτήν.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 20 Φεβρουαρίου 1828

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Χ. Κλονάρης

Γρηγόριος Σοῦτζος

Ἐδονάρδος Μάσσων

Ὁ Γραμματεὺς

Γ. Μ. Καραμᾶνος

5*

Σημείωσις πωλήσεως ἐπὶ δημοπρασίας τῶν πραγματειῶν τῆς αἰνίτικης γολέτας κατασχεθὲν
ἀπὸ τὴν γολέταν «Περσεφόνην» εἰς τὸν Πειραιᾶ

Σιτάριον ὀκάδες	νέτο 1381 $\frac{1}{4}$	τοῦ Δημητρίου Ριζοπούλου	πρὸς 26 $\frac{1}{2}$		γρ.	905,02
Σιτάριον ὀκάδες	νέτο 355	τοῦ κ. Δημητρίου Ματθαίου	» 26 $\frac{1}{2}$		»	235
Ὅμοιον βρεμένον	νέτο 118	τῶν ψωμάδων	» 13		»	38,14
	1854 $\frac{1}{4}$				γρ.	1188,16
Σῦκα σακιά δύο εἰς ἀρμάθες ἐξῆντα, ἥτοι ἀρ. 60	τοῦ Θεολόγου Κοκκαλῆ	πρὸς παρὰ-				
δες 37 τὴν ἀρμάθα, ἥτοι ζευγάρια 60	πρὸς 37		γρ.	55,20		
Χαλβᾶς κουτιά τρία 28 ὀκάδες	τοῦ Ἀντωνίου Ταλιάλη	πρὸς 2,23		»	72,02	
Τυρίον κεφάλια τρία ὀκάδες 5 $\frac{3}{4}$	πωλημένο διαφόρων	πρὸς 60		»	8,25	
Βοίδων πετζιὰ ἑνδεκα ἀρ. 11	τοῦ Ἀντωνίου Πηλάλα	πρὸς γρ. 30 $\frac{3}{4}$		»	338,10	
Καπνοῦ σακιά τρία εἰς ὀκάδες νέτο 44 $\frac{1}{2}$	τοῦ ἰδίου Πηλάλα	πρὸς 60		»	66,30	
					γρ.	1729,23
Ἀφαιροῦνται τὰ ἐξοδα χαμάληδων					1,17	
Τὸ ὅλον τοῦ αὐτοῦ ρικάβου συνίσταται εἰς γρόσια χίλια ἑπτακόσια εἴκοσι ὀκτὼ καὶ						
παράδες ἑξ					γρ.	1728,06

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 29 Φεβρουαρίου 1828

Ὁ Ἐπιστάτης τοῦ Διοικητηρίου

Μιχάλης Μιτίλιας

Ὁ Κῆρυξ

Ἀντώνιος Φολέρος

Ὁ Ἐπιστάτης τοῦ κ. Δημητρίου Ματθαίου

Χριστόδουλος Παπαδηῆμος

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ α' Μαρτίου 1828

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προσωρ. Διοικητηρίου Αἰγίνης

Κ. Ράμφος

* ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 11.

